

Pak, potom ...

Některý lid? cel? život m??? k nějak?m horizont?m. A sotva na nich stanou, hledaj? nov?. Jako by rozbilili bal??ek p?ev?zan? barevnou stuhou a nena?li v n?m nic. Pr?zdno. Jako d?ti, kter? l?k? na obloze duha. P?itahuje je a v?b?. I to m?sto, odkud vych?z?. A cht?j? se rozb?hnout. A b?t tam d??v, ne? duha pohasne. Stanout tam, odkud se line to kouzeln? poh?dkov? sv?tlo. A odtamtud se pod?vat d?l. Do zem? za duhou. A kdy? vid? duhu z okna vlaku a jedou jej?m sm?rem, ?asnou nad t?m, ?e p?ed nimi st?le ut?k?. Nedosa?iteln?, prchav? a kr?sn?. A pak se rozplyne.

www.psanci.cz